

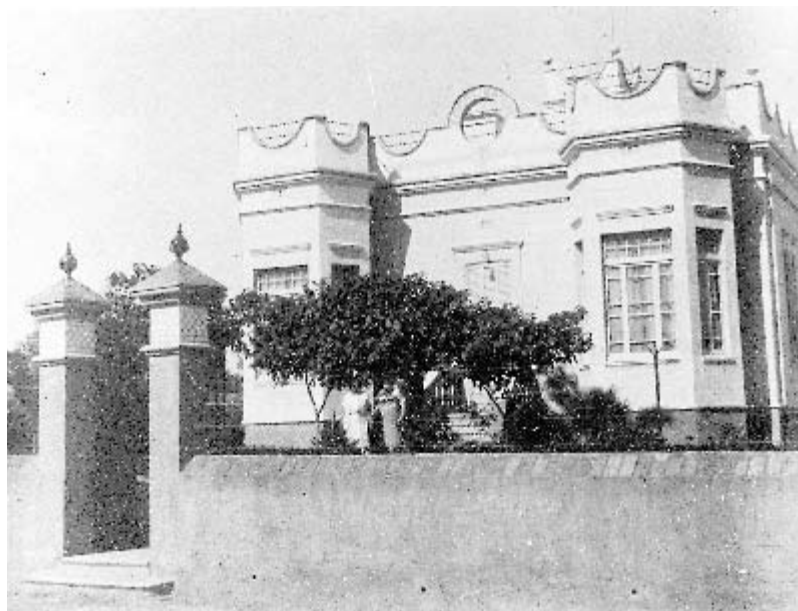
LA GUERRA CIVIL 1938/1939

13

32

A mig any 1938 començaren a desplaçar-se a Vilafant moltes famílies figuerenques esparverades pels bombardeigs que aterrien aquella ciutat. Des de Vilafant es veien les torres de fum dels incendis ocasionats. També van arribar més refugiats de guerra, que s'instal·laren a l'església, a la casa vella de l'ajuntament i en una casa del carrer del Comerç. Alhora, es van habilitar refugis per prevenir atacs aeris en unes excavacions del mas Palol.

El 15 de juny de 1938 van ser traslladats a la casa Massanet els serveis de l'Hospital de Caritat de Figueres. Aquest centre ja havia estat desallotjat del seu edifici original del carrer

Nou de Figueres perquè el Govern l'havia incautat i destinat a hospital de guerra, i estava provisionalment en una casa del carrer de Monturiol d'aquella ciutat. Però el bombardeig del 8 de juny va destruir algunes cases d'aquell carrer figuerenc i es va decidir el desplaçament de l'hospital a Vilafant. El van instal·lar al saló noble de Can Massanet, i en tenien cura els metges Ernest Vila i germans Brusés, que anaven i venien a peu cada dia de Figueres.

Igualment, el curs 1938-39 de batxillerat de l'Institut d'Ensenyament Mitjà de Figueres es va fer a la Torre

La torre Manol fou bastida l'any 1921 al mig d'una gran horta. A principi del 1939, quan s'acabava la Guerra Civil, va ser requisada uns dies pel Ministeri de Justícia.

Soler de Vilafant, a causa del mateix perill. La matrícula fou de 50 alumnes, sota la direcció del catedràtic Joaquim Serra, i amb els professors Cuadres, Reig, Bosch, Rodeja, etc.

Els alumnes de Figueres anaven i venien diàriament a peu i els més afortunats en bicicleta.

En els últims dies de gener i primers de febrer del 1939 la Torre Manol fou incautada per ubicar-hi els serveis de la Subsecretaria de Justícia i els locals del Centre Cultura i Esbarjo per a l'allotjament de contingents de militars. Passaren diverses personalitats camí de l'exili, i un dels que també va pernoctar en aquells dies a Vilafant fou el Dr. Trueta.

Durant tot el dia 7 de febrer diverses unitats de les tropes republicanes creuaren el poble en retirada cap a França. Aquest mateix dia van caure unes bombes sobre uns camps de la part de tramuntana de la carretera d'Olot i en una casa en construcció que es feia el paleta, en Quim, al costat de cal Sargento, sense causar cap destrossa. En la mateixa data, la ciutat de Figueres va tornar a ser terriblement bombardejada. A mitja tarda, un escamot republicà va fer esclatar un petit dipòsit de material de guerra que tenien a Vilafant en el magatzem de can Biel, a la carretera d'Olot, fet que no va ocasionar víctimes. Posteriorment es va volar el pont de l'entrada del poble, sobre el rec d'en Serra.

El dia 8 al capvespre, quan un silenci sepulcral envaïa l'atmosfera del poble, es va poder sentir i veure

perfectament l'espetec i el llambrejear de les terrorífiques explosions del castell de Figueres i de la vila de Llers, que van fer retrunyir portes i finestres amb el consegüent esglai general. A la mateixa tarda, les forces de l'exèrcit franquista van aturar-se a la línia del riu Manol, entre el Pont del Príncep i el poble de Santa Llogaia d'Àlguema, per passar-hi la nit.

El matí del dia 9 van reiniciar l'avenç i van ocupar Vilafant i Figueres. Precisament van entrar pel camí de les Forques, ja que el pont del sector anomenat antigament –fins i tot

Un grup de forces nacionals que va ocupar aquesta zona va entrar per la carretera de les Forques aprofitant el passadís de Santa Llogaia, ja que s'havia volat el pas del Pont del Príncep.

quan ni hi havia construcció— el Pont del Príncep, havia estat volat.

El balanç de soldats vilafantencs morts al front fou de set del bàndol republicà i dos del nacional.